



**Република Србија**  
**АПЕЛАЦИОНИ СУД У**  
**НИШУ**  
**45Гж 1815/24**  
**05.12.2024. године**  
**Н и ш**

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ**, у већу састављеном од судија Миљане Стојковић, председника већа, Снежане Тодоровић и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ОТП банка Србија а.д. Нови Сад из Новог Сада, ... , МБ ... , ПИБ: ... , коју заступа пуномоћник Никола Недељковић адвокат из ..., против туженог АА из ..., ул. ... , ЈМБГ ..., кога заступа пуномоћник Јелена Петровић адвокат из ... , ради дуга, вредност предмета спора 365.174,57 динара,, одлучујући по жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу 29П.1896/23 од 23.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2024. године, донео је:

**Р Е Ш Е Њ Е**

**УКИДА СЕ** пресуда Основног суда у Нишу 29П.1896/23 од 23.01.2024. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

**Образложење**

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да плати тужиоцу на име дуга износ од 365.174,57 динара са законском затезном каматом почев од 26.08.2022. године до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 49.500,00 динара у року од 15 дана од пријема пресуде.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у целости због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се иста преиначи у смислу жалбеног предлога побијаном делу или укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Испитујући првостепену пресуду у смислу чл. 386. Закона о парничном поступку, Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца основана.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП на које овај суд пази по службеној

дужности, али је иста захваћена битном повредом из чл. 374. ст. 2. тач. 12. ЗПП на коју се основано указује жалбом, јер о битним чињеницама нису дати јасни и довољни разлози а дати разлози су противречни.

Према утврђеном чињеничном стању, уговор о готовинском кредиту бр. ... од .... године закључен је између Војвођанске банке ад Нови Сад и ББ из ... .Овим уговором банка је одобрила готовински кредит кориснику кредита у износу од 2.600 евра у динарској противвредности, по средњем курсу НБС за девизе, на дан пуштања кредита у коришћење. Кредит је одобрен са роком од 72 месеца. Чланом 9. уговора предвиђено је да ако корисник кредита не уплати доспеле обавезе по уговору у року, обавезан је да плати камату на доспеле, а неизмирене обавезе која се уговара по стопи из уговора или законску затезну камату уколико је већа од уговорене. Чланом 14 уговора предвиђено је да банка има право на једнострано отказ овог уговора и наплату целокупног износа кредита са припадајућом каматом и трошковима насталим до дана измирења целокупног дуга између осталог и уколико корисник кредита не уплати два узастопна доспела анuitета. Корисник кредита је обавезан да плати целокупан износ дуга у року од 10 дана од пријема писаног обавештења да је уговор отказан. Уговор ће се сматрати раскинутим и ако корисник кредита није примио обавештење зато што је променио адресу за доставу. Из решења Основног суда у Нишу 30 3775/10 од 30.09.2010. године утврђено је да је за наследника иза смрти сада пок. ББ оглашен АА, овде тужени. Из обрачуна потраживања тужиоца на дан 25.08.2022. године суд је утврдио да је извршен обрачун на наведени дан за клијента- ББ, правног претходника овде туженог и да је утврђено да главни дуг износи 205.289,06 динара, да обрачуната редовна камата износи 0,00 динара, да затезна камата износи 156.885,51 динара, да накнаде, провизије и трошкови износе 0,00 динара, судски трошкови износе 3.000,00 динара, те да укупно потраживање износи 365.174,57 динара. Из опомене за плаћање доспелог потраживања и обавештења о постојању и висини дуга по основу уговора о готовинском кредиту ... од .... године утврђено је да се пуномоћник ОТП банке Србије АД Нови Сад обратио овде туженом и обавестио га да је као наследнику обавеза да измири дуг у укупном износу од 365.174,57 динара са законском затезном каматом почев од 26.08.2022. године и позвао га да у року од 5 дана измири дуговање, у супротном ће бити принуђени да покрену судски поступак. Наведену опомену тужени је примио 01.09.2022. године. Из налаза и мишљења вештака економско финансијске струке Хилде Миленковић од 03.01.2024. године суд је утврдио да висина дуга туженог на дан 25.08.2022. године износи 411.479,34 динара, од чега на име главног дуга 164.550,15 динара; на име редовне камате 24.566.61 динара, а на име законске затезне камате 222.362,58-динара. Висина дуга туженог на дан 31.12.2023. године износи 480.736,96 динара од чега на име главног дуга 164.550,15 динара. на име редовне камате 24.566.60 динара, а на име законске затезне камате 291.620.20 динара. Обрачун је извршен применом стопа затезних камата важећих на дан обрачуна. За обрачун је коришћен прост интересни рачун. Плаћањима извршеним у периоду 09.07.2007. године до 10.12.2009. године, умањен је укупан дуг за износ од 131.625,50 динара. Тужилац је износом од 520 свра који је дужник положио као депозит код банке затворио део дуга и то за период од 10.01.2010. године до 10.09.2010. године, од чега на име главног дуга износ од 206,67 евра, на име редовне камате износ од 135 евра и на име законске затезне камате износ од 178,33 евра.

Првостепени суд је на основу утврђеног чињеничног стања закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, налазећи да је тужба у овој правној ствари поднета после истека десетогоришњег рока из чл. 371 ЗОО, јер је тужилац сходно чл. 14 Уговора о готовинском кредиту бр. ... од ... године имао право на једнострану отказ уговора и наплату целокупног износа кредита са припадајућом каматом и трошковима насталим до дана измирења целокупног дуга између осталог и у случају уколико корисник кредита не уплати две доспеле обавезе по камати у грејс периоду или два узастопна доспела ануитета или уопште не извршава обавезе предвиђене овим уговором, тужени последњу рату платио 10.12.2009. године, а тужба поднета 09.02.2023. године, те да је потраживање тужиоца застарело.

Апелациони суд такав закључак првостепеног суда за сада не прихвата, јер је првостепена пресуда донета уз погрешну примену материјалног права, због чега је и чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом чл. 1065. Закона о облигационим односима прописано је да се уговором о кредиту банка обавезује да кориснику кредита стави на располагање одређени износ новачних средстава, на одређено или неодређено време за неку намену или без утврђене намене, а корисник се обавезује да банци плаћа уговорену камату и добијени износ новца врати у време и на начин како је утврђено уговором.

Сходно наведеном, правилно је становиште првостепеног суда да се у конкретном случају рок застарелости има ценити по одредбама Закона о облигационим односима и то према чл. 371 наведеног закона којим је прописан општи рок застарелости од десет година.

Међутим, првостепени суд је погрешно применио материјално право када је закључио да је обавеза туженог, с обзиром да је тужени последњу рату платио 10.12.2009. године, доспела у марту 2010. године, услед уговореног права тужиоца на једнострану отказ уговора и наплату целокупног износа кредита са припадајућом каматом и трошковима насталим до дана измирења целокупног дуга, те да је рок застарелости тада почео да тече.

Ово из разлога што је уговором закљученим између странака само уговорено право тужиоца да, под предвиђеним условима, једнострано раскине уговор, али не и обавеза тужиоца да то учини, на шта се основано и жалбом тужиоца указује. Услед наведеног, како се из утврђеног чињеничног стања не може извести закључак да се тужилац овим својим правом користио, нити из уговора произилази да су странке уговориле да ће се уговор, уколико корисник кредита не исплати две узаступне рате, аутоматски сматрати раскинутим, то су разлози простепеног суда у погледу датума доспелости предметног кредита нејасни и противречни изведеним доказима, ово тим пре што се ради о уговору који је закључен 09.05.2007. године са роком отплате од 72 месеца, због чега је чињенично стање у погледу датума доспелости потраживања тужиоца остало непотпуно утврђено.

Како од правилног утврђења датума доспелости тужиоцевог потраживања зависи правилна оцена истакнутог приговора застарелости али и утврђење висине тужиоцевог потраживања, то се због непотпуно утврђеног чињеничног стања првостепена пресуда

не може испитати са становишта правилне примене материјалног права, због чега је иста морала бити укинута и предмет враћен на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по изнетим примедбама овог суда, потпуно и правилно ће утврдити чињенично стање, након чега ће правилном применом материјалног права одлучити о тужбеном захтеву тужиоца, а за своју одлуку даће јасне и ваљане разлоге и на тај начин отклонити наведене битне повреде одредаба парничног поступка.

Укинута је одлука о трошковима парничног поступка јер иста зависи од коначног исхода парнице.

Из изнетих разлога, применом одредбе чл. 391. и 392. ЗПП овај суд је одлучио као у изреци решења.

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 05.12.2024. године, 45Гж.1815/24**

**Председник већа-судија,  
Миљана Стојковић**

**Тачност преписа потврђује  
управитељ судске писарнице**